

[Arne Jensen]

Det foreliggende lovforslag, L 166, om ændring af lov om menighedsråd, som er fremsat af kristeligt folkeparti, tager sit udgangspunkt i betænkning nr. 889 fra 1979. Betænkningen er et resultat af et seriøst udvalgsarbejde om en eventuel udformning af en sognemedhjælperordning i de større kirkesogne. Det foreliggende lovforslag er mildest talt ikke på linje med nævnte betænkning, og vi må fra socialdemokratiets side være skeptiske over for lovforslaget.

Vi ser naturligvis med sympati på ændringer og forbedringer inden for folkekirken, og kirkeministeriet har da også på en række områder allerede nu med baggrund i betænkning nr. 889 af 1979 imødekommet en række ønsker. Således er der åbnet muligheder for at lette præsterne for visse administrative funktioner ved adgangen til ansættelse af kontormedhjælp. Der er oprettet flere præstestillinger, der er åbnet mulighed for ansættelse af flere hjælpepræster, og der er skabt mulighed for at udvide kordegnenes funktioner, altså en række ting, som letter både præsternes, de øvrige ansattes og menighedsrådenes arbejde i det daglige. Det må også være på sin plads at gøre opmærksom på, at det foreliggende lovforslag indirekte pålægger kommunerne større udgifter.

I socialdemokratiet er vi naturligvis interesseret i, at de kirkelige funktioner har gode arbejdsbetingelser. Vi er også parate til med udgangspunkt bl.a. i sognemedhjælperbetænkningen at indføre stadige forbedringer for de ansatte og for menighedsrådene, og vi vil naturligvis med interesse følge udviklingen. Men vi mener, at det på nuværende tidspunkt vil være både forhastet og uklogt at gå videre med baggrund i betænkningen om sognemedhjælperordningen.

Vi vil fra den socialdemokratiske gruppe ikke på det foreliggende grundlag kunne medvirke til forslagets gennemførelse.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Burgdorf, desværre er forhindret i at være til stede, skal jeg blot anføre nogle ganske få bemærkninger på det konservative folkepartis vegne.

Jeg vil sige, at vi har været positivt indstillet over for en sognemedhjælperordning, og det er vi naturligvis fortsat, men vi finder

ligesom de foregående talere, at der er en række problemer, som ikke er blevet belyst med det foreliggende forslag, og vi synes også, at det i disse tider, hvor vi alle skal spare kan være betænkeligt med yderligere udgifter. Derfor vil vi i første omgang stille os velvilligt over for en positiv udvalgsbehandling for at få belyst sagerne på dette vigtige område.

Brøndsted (V):

Menighedsrådene, især i de store bysogne, har brug for hjælp til at få udført det folkekirkelige arbejde, der i stigende mængde trænger sig på. Familiesituationen, isolationsproblemer, kristendomsundervisningens ændrede placering i folkeskolen, en fremtrængen af nyreligiøse bevægelser og meget mere stiller stigende krav til det sjælesørgeri-ske arbejde fra folkekirkens side. Det er ikke muligt for menighedsrådene at klare disse opgaver uden yderligere personale, men det behøver ikke nødvendigvis at være flere præster. Venstre finder det rigtigt at finde frem til en form for sognemedhjælperordning, men dette lovforslag, der er alt, alt for mangelfuldt i hele sin udformning, er i hvert fald ingen løsning.

Lovforslaget skal være gennemarbejdet, hvis det skal vedtages, det skal være klart, rummeligt og præcist i sin udformning, så menighedsrådene ved, hvad en medhjælperordning går ud på. Vi ville sætte menighedsrådene i en fortvivlet situation, hvis de pludselig skulle til at løse opgaver på baggrund af dette lovforslag.

Lovforslaget fra kristeligt folkeparti bygger – uden gennemarbejdelse – på råmaterialet betænkning nr. 889 fra 1979 om sognemedhjælpere. Jeg synes, det er en virkelig god betænkning, hvori der er lagt meget stor vægt på netop at veje og vurdere, hvordan noget sådant kunne laves, og hvilke vanskeligheder der er ved at lave en sognemedhjælperordning. Men der må drages nogle konklusioner på baggrund af denne betænkning, inden den kan udmøntes i et rigtigt lovforslag.

Det er nødvendigt at få væsentlige spørgsmål klarlagt. Stillingskompetencen skal være helt klar, arbejdsfordelingen, arbejdsopgaverne, kvalifikationerne og uddannelsesforholdene skal fastlægges og meget, meget mere.